

OVERDENKING

Lezen: 1 Petrus 4: 7 - 11

Het is alweer november.

Deze constatering kan uiteenlopende gevoelens bij ons naar boven brengen. Fijn, dat het al november is, dan duurt het niet zo lang meer, en dan is het december, de feestmaand. Terwijl een ander wellicht denkt: Nu is het al weer november; het lijkt alsof de tijd steeds sneller gaat.

De novembermaand brengt het einde van het jaar in zicht. In de kerk valt in de maand november altijd de jaarwisseling. We beginnen aan een nieuw kerkelijk jaar. Op de voorlaatste zondagen van het kerkelijk jaar wordt onze aandacht in de eredienst vaak gevraagd voor de zogenaamde 'laatste dingen'. In 1 Petrus 4: 7^a lezen we: 'Het einde van alles is nabij'.

Nou en?! Wat moet je er mee? Zullen we daar nog maar even niet aan denken?

Onze reactie bepaald door onze eerste associaties. Want "dit is het einde..." kent bij ons uiteenlopende betekenissen en raakt meerdere gevoelslagen. "Dit is het einde dat doet de deur dicht..." was de tekst van het lied van een jeugdprogramma uit de jaren 70 van de vorige eeuw. (Stuif es in, Ria Bremer).

Dan heeft het einde de betekenis van 'over en uit'. Zo ervaren we soms het einde van een kerkdienst, of een wedstrijd. Maar ook het einde van een relatie. Dan is het gebeurd, verleden tijd.

Daarentegen beleven we het einde van een opleiding of studie geheel anders. Dan ben je klaar om aan de slag te gaan. Bij het einde van een verbouwing, is je huis vernieuwd en bewoonbaar.

We kennen en gebruiken soms de uitdrukking: "Dit is helemaal het einde...!" Daarmee willen we dan zeggen "Beter is niet denkbaar!"

Hoe bedoelt Petrus die woorden: Het einde van alles is nabij?

Daarbij is het van belang dat in de grondtaal van het Nieuwe Testament, het Grieks, het woord dat wij met 'einde' vertalen ook en vaak tegelijkertijd 'doel' betekent.

"Het doel van alles is nabij". Einde = doel. In het Nederlands kennen we ook dit gebruik van het woord einde. Zo komen we weleens het woord 'teneinde' tegen, in de betekenis van: 'met het doel om...' We spreken over 'doeleinde'.

Petrus wil ons meegeven dat in deze verwarrende wereld alle dingen tot hun bestemming zullen komen..

De wereld loopt op zijn eind?!

Dit betekent voor Petrus niet een hopeloos einde. Integendeel dit te weten betekent voor Petrus een eindeloze hoop. De Eerste Petrusbrief wordt ook wel 'de brief van de hoop genoemd'. Petrus wil die hoop doorgeven, ervan getuigen, en er van laten getuigen.

Deze hoop is voor Petrus vast verankerd in de Here Jezus Christus. In Zijn komst, weg en werk. In de wetenschap dat "het einde van alles is nabij" vindt Petrus een grond voor een aansporing tot nuchterheid. Deze nuchterheid brengt tot het gebed. Daaraan verbindt Petrus de oproep tot innige liefde. Wij mogen met Petrus meekijken in de richting van het einde en mogen dan ook zicht krijgen op het doel van alles.

Ds. M. A. Bos

